

Έν λόγω έλληνικῶ...

Τεύχος 2ο *Ειδική Χριστουγεννιάτικη Έκδοση*

Δευτέρα 23 Δεκεμβρίου 2013

**Σχολική Εφημερίδα
του Γενικού Λυκείου
Καλαμπάκας**

Και ήρθαν τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά.....

Περιεχόμενα τεύχους:

Η Προέλευση του Εορτασμού των Χριστουγέννων

Χριστούγεννα.....

Ο Άι Βασίλης

Οι καλικάντζαροι...

Τα Ρογκατζάρια στην Οξύνεια

Τα Χριστούγεννα παλιά

Χριστουγεννιάτικα Γούρια
Θεοφάνια

Μια χριστουγεννιάτικη
συνταγή ...

Ξέρετε γιατί κάνουμε βασιλόπιτες την Πρωτοχρονιά?

Τα πιο περίεργα χριστουγεννιάτικα έθιμα

Χριστουγεννιάτικα Ήθη
και Έθιμα Θεσσαλίας

Το πάντρεμα της φωτιάς

Κάλαντα Χριστουγέννων
και Πρωτοχρονιάς

Χριστουγεννιάτικος λαβύρινθος

Χριστούγεννα 2013... Άλλη μια χρονιά φτάνει και πάλι στο τέλος της. Μια χρονιά η οποία χαρακτηρίστηκε από αρκετούς ως «γρουσουζική» λόγω των δεισιδαιμονιών και των προκαταλήψεων που συνοδεύουν τον αριθμό 13. Φεύγοντας παίρνει μαζί της κάθε ανάμνηση, όμορφη ή θλιβερή, και παραδίδει τη σκυτάλη σε ένα νέο έτος... το 2014.

Η συντακτική ομάδα μας για το λόγο αυτό αποφάσισε να εκδώσει μια ειδική εορταστική έκδοση με άρωμα Χριστουγέννων. Θα περιλαμβάνει άρθρα σχετικά με τα ήθη, τα

έθιμα καθώς και ένα άρθρο για το νόημα των Χριστουγέννων από τον κ. Καμπουρόπουλο και πολλά άλλα ενδιαφέροντα Χριστουγεννιάτικα θέματα.

Ευχόμαστε η μαγεία των Χριστουγέννων να αγγίξει τις ψυχές όλων σας

και το νέο έτος να σας προσφέρει ότι επιθυμείτε για να είστε ευτυχομένοι.

Καλή χρονιά!

Ευτυχομένο 2014!

Η Προέλευση του Εορτασμού των Χριστουγέννων

Αρθρογράφος: Τσιγάρα Μαρία Όλγα

Στα μέσα του χειμώνα συνηθίζονται διάφοροι εορτασμοί, ακόμα και πριν αρχίσει ο εορτασμός των Χριστουγέννων στις 25 Δεκεμβρίου.

Τα Χριστούγεννα ήταν αρχικά μία κινητή γιορτή που εορταζόταν σε πολλές διαφορετικές στιγμές κατά τη διάρκεια του έτους. Η επιλογή της 25ης Δεκεμβρίου έγινε από τον Πάπα Ιούλιο τον Α, τον 4ο μ.Χ. αιώνα επειδή η συγκεκριμένη ημερομηνία συνέπιπτε με τα ειδωλολατρικά τελετουργικά για το Χειμερινό Ηλιοστάσιο ή την Επιστροφή του Ήλιου. Η πρόθεσή του

ήταν να αντικατασταθεί ο ειδωλολατρικός εορτασμός από τον Χριστιανικό. Το 1752, αφαιρέθηκαν 11 ημέρες από το έτος, όταν έγινε η αλλαγή από το Ιουλιανό στο Γρηγοριανό ημερολόγιο. Κατά συνέπεια, η ημερομηνία της 25ης Δεκεμβρίου μετακινήθηκε κατά 11 ημέρες. Κάποια τμήματα της Χριστιανικής εκκλησίας, οι λεγόμενοι παλαισημερολογίτες, γιορτάζουν ακόμα και σήμερα τα Χριστούγεννα στις 7 Ιανουαρίου (25 Δεκεμβρίου με το Ιουλιανό ημερολόγιο). Πολλές από τις παραδόσεις που συνδέονται με τα Χριστούγεν-

να (ανταλλαγή δώρων, στολισμοί, κάλαντα, Χριστουγεννιάτικο δέντρο) έχουν τις ρίζες τους σε παλαιότερες θρησκείες.

www.wikipedia.gr

Χριστούγεννα.....

Είναι πραγματικά άξιο απορίας το πώς εμείς οι σύγχρονοι άνθρωποι αντιλαμβανόμαστε το μήνυμα των Χριστουγέννων. Σύμφωνα με τις συνήθειες που αποκτήσαμε, πρέπει να φτάσαμε στο συμπέρασμα πως ο Θεός που δημιούργησε ένα σύμπαν δισεκατομμυρίων άστρων, ο Θεός που δημιούργησε την ζωή και τον άνθρωπο, ενανθρώπησε, δηλ. έγινε άνθρωπος για να μας μεταφέρει το μήνυμα ότι μια φορά τον χρόνο πρέπει να στολίζουμε τις πόλεις μας και τα σπίτια μας με ένα σωρό λαμπάκια, και άλλα μπιχλιμιπιδία, να θυμόμαστε, μια φορά τον χρόνο πως υπάρχουν άνθρωποι που υποφέρουν, να κάνουμε μερικές μέρες νηστεία, να μαζευόμαστε στο οικογενειακό τραπέζι, συγγενείς και φίλοι, να φτιάχνουμε χωριά με παιχνίδια για να παίζουν τα πιτσιρικάκια, να κλείνουν τα σχολεία για να ξεκουράζονται καθηγητές και μαθητές και όλα αυτά τα χαρούμενα που συνηθίζουμε να κάνουμε τα Χριστούγεννα.

Εντάξει βγάσουμε και κανέναν περιοπούδατο λόγο για την δυστυχία και τα δεινά που πλήττουν τον πλανήτη και μετά στο σπιτάκι μας οίγουροι πως κάναμε το καθήκον μας, άρα έχουμε οίγουρο τον παράδεισο σαν καλοί Χριστιανοί.

Λίγο αστειό μου φαίνεται. Το βλέπετε και μόνοι σας πως κάτι δεν πάει καλά στην ιστορία. Δεν κολλάει το όλο σκηνικό. Κάτι καταλάβαμε λάθος. Θα μου επιτρέψετε λοιπόν να σας πω εγώ γιατί ενανθρώπησε ο Θεός που έφτιαξε αυτό το τεράστιο σύμπαν, την ζωή και τον άνθρωπο. Θα σας το

πω όχι με δικά μου λόγια, αλλά με τις πράξεις μιας μαθήτριας β λυκείου, παλιά, πολύ παλιά σε κάποιο σχολείο της Αθήνας. Ένα μικρό κορίτσι λοιπόν, σε ένα σχολείο της Αθήνας, στο ίδρυμα των σπαρτικών παιδιών της Βάρης, να υπάρχει άραγε ακόμα, βρήκε την δύναμη να κάνει αυτό που ένα ολόκληρο σχολείο δεν τολμούσε να κάνει..

Να βγει μπροστά από όλους μας, μαθητές και καθηγητές που κοιτούσαμε αποσβολωμένοι και ανήμποροι, μπροστά στην φρίκη της ανθρώπινης δυστυχίας και να πάρει στην αγκαλιά της ένα από αυτά τα πλάσματα που έμοιαζαν να βγήκαν από τα πιο σκοτεινά κελιά της κόλασης. Γιατί αν έχω δει ένα μέρος που να μπορεί να συγκριθεί με την κόλαση σε όλη μου την ζωή, ήταν αυτό το ίδρυμα. Το μήνυμα των Χριστουγέννων, αγαπητοί μου, δεν έχει καμία σχέση με αυτό το γλυκανάλατο δημιουργημα των βολεμένων Ευρωπαίων. Είναι ένα μήνυμα δύναμης, της ανίκητης δύναμης που έχει η αγάπη όταν μπορεί χωρίς

Αρθρογράφος: Καμπούροπουλος Ιωάννης

φόβο να αγκαλιάσει την ανθρώπινη δυστυχία, όταν μπορεί να βαδίσει στους δρόμους που εμείς οι κοινοί άνθρωποι δεν μπορούμε, από δειλία να βαδίσουμε. Είναι το άγγιγμα στο πρόσωπο της δυστυχίας, το χάδι στο μάγουλο αυτού που στερήθηκε την ελπίδα να μπορεί να ζήσει την χαρά της ζωής. Ο Θεός των Χριστιανών δεν είναι ο Θεός των βολεμένων νοικοκυρέων, μιας εποχής που περιόρισε τις αξίες της στην άσκοπη επίδειξη ενός πλούτου που κατέχουμε η στερηθήκαμε λόγω της πρόσφατης κρίσης. Είναι ο Θεός όσων μπορούν να κοιτάζουν την άβυσσο της ανθρώπινης δυστυχίας, όσων μπορούν να βουτήξουν μέσα της και να απλώσουν το χέρι σε όσους η ζωή τους καταδικάσει να ζουν εκεί. Είναι ο Θεός όσων μπορούν να νικήσουν το ζώο που κρύβεται μέσα σε όλους μας και να τραβήξουν ολόγιστα χωρίς κανένα δισταγμό στην σταύρωση και μετά στην λύτρωση.

Για να μπορέσει όμως κάποιος να σταυρωθεί πρέπει πρώτα να ζαναγεννηθεί.

Να δημιουργήσει τα δικά του προσωπικά Χριστούγεννα.

Είναι ευκολότερο να πεθάνεις για μια γυναίκα παρά να ζήσεις μαζί της.
Λόρδος Βύρων, 1788-1824, Βρετανός ποιητής

Ο Άι Βασίλης.....

Ο Άι Βασίλης αποτελεί σήμερα μια διεθνή λαογραφική μορφή η οποία διανέμει δώρα σε παιδιά και ενήλικους που υπήρξαν "καλοί" κατά τη διάρκεια του χρόνου. Είναι κυρίαρχο πρόσωπο του εορτασμού της Πρωτοχρονιάς και των Χριστουγέννων. Η γνωστή παρουσία του με κόκκινη στολή, λευκή γενειάδα, τα γυαλιά του, πάντα χαμογελαστός με το σάκο με τα δώρα, πάνω

σε έλκθηρο που το σέρνουν ζωηρά ελάφια ή τάρανδοι αποτελεί σήμερα σε παγκόσμια κλίμακα τον πλέον αγαπημένο ήρωα των παιδιών τις ημέρες αυτών των εορτών

Είναι ακριβώς ο ίδιος ο Σάντα Κλάους" των Άγγλων, ο "Περ Νοέλ" των Γάλλων, ο "Σίντερ-Κλάας" των Ολλανδών, ο "Βάιναχτομαν" των Γερμανών, ο "Λαμ-Κουνγκ-Κουνγκ" (= ο Καλός γερο-πατέρας) των Κινέζων, ο "Χοτέιτο" των Ιαπώνων.

Αρθρογράφος Ελένη Βάλλα

Οι καλικάντζαροι...

Οι καλικάντζαροι είναι μια παλιά παράδοση στην πατρίδα μας. Και σε κάθε τόπο, και πιο πολύ στα χωριά, υπάρχουν χίλιοι θρύλοι και έθιμα γύρω από αυτούς. Εμφανίζονται κάθε Χριστούγεννα. Μερικοί λένε ότι είναι πνεύματα, άλλα καλά και άλλα κακά. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι είναι παράξενα όντα, μαλλιαρά και ότι τρυπώνουν στα σπίτια από τις καμινάδες. Τις νύκτες πηγαίνουν και κλέβουν τα φαγητά που βρίσκουν και πιο πολύ τα σούκα γιατί τους αρέσουν πολύ. Όταν τελειώσουν το φαγητό τους αρχίζουν να χορεύουν.

Όλοι οι χωρικοί, όταν πλησιάζει βρά-

δυ, φοβούνται να ξεμυτίσουν από το σπίτι τους, προπάντων τα μικρά παιδιά, ως ότου έρθει η γιορτή των Φώτων, που ρίχνουν το σταυρό και οι καλικάντζαροι εξαφανίζονται. Τότε πάνε και ζούνε κάτω από τη γη. Και εμφανίζονται πάλι τα άλλα Χριστούγεννα.

Σε πολλά χωριά ρίχνουνε αναμμένα κάρβουνα στα πηγάδια, για να μην μαγαρίσουν οι καλικάντζαροι.

Δεν μπορώ να σας εξηγήσω καλύτερα, τι είναι ένας Καλικάντζαρος. Νομίζω πως μπόρεσα να σας δώσω να καταλάβετε περίπου τι είναι.

Αρθρογράφος: Τσιγάρα Μαρία Όλγα

Σε άλλους είναι συμπαθητικοί και σε άλλους αντιπαθητικοί. Θα ήθελα πολύ να έβλεπα ένα Καλικάντζαρο, αλλά νομίζω πως δεν θα το κατορθώσω.
Απλούστατα : γιατί δεν υπάρχουν

Τα Ρογκατζάρια στην Οξύνεια

Όπως συνηθίζεται κάθε χρόνο οι νέοι του χωριού να ντύνονται με διάφορες φορεσιές όπως παπούδες, γιαγιά, νύφη, γαμπρός, Άγιος Βασίλης κ.λ.π και ξεκινάνε την πορεία τους μέσα από τους δρόμους του χωριού περνώντας από σπίτι σε σπίτι και από καφενείο σε καφενείο από το πρωί της Πρωτοχρονιάς. Στη συνέχεια και περίπου στις τρεις το μεσημέρι φτάνει στην πλατεία ο «γαμπρός» που περιμένει τη νύφη με τα «Ρογκατζάρια» και στη συνέχεια κάνουν διάφορα πειράγματα μεταξύ τους αλλά και με τους παρευ-

ρισκόμενους.

Μετά το πέρας του εθίμου οι συμμετέχοντες στα «Ρογκατζάρια» συγκεντρώνονται στην αμφιθεατρική πλευρά της πλατείας, βγάζουν τις μάσκες τους και φωτογραφίζονται δίνοντας ευχές για καλή χρονιά και συνάντηση της επόμενης χρονιάς.

Επίσης ο Πολιτιστικός Σύλλογος Οξύνειας που συμμετέχει στην αναβίωση του εθίμου, μοιράζει στους παρευρισκόμενους κατοίκους του χωριού αλλά και στους επισκέπτες, πρωτοχρο-

Αρθρογράφος: Καραπέτσα Γεωργία

νιάτικες πίτες και στα μικρά παιδιά δώρα και σοκολάτες.

Το παλιό έθιμο συνεχίζεται στις μέρες μας από τη νεολαία του χωριού με μεγάλο αμείωτο ενδιαφέρον.

Τα Χριστούγεννα παλιά

Τα παλιά χρόνια απ ότι μου είπαν οι παππούδες μου τις γιορτινές μέρες των Χριστουγέννων τις περνούσανε οικογενειακά με πολλά ήθη-έθιμα όπου τώρα πλέον λίγοι είναι αυτοί που τα ζούνε. Τότε δεν είχανε πολλές ανέσεις αλλά ούτε δεν τρώγανε πολλές φορές κρέας, αλλά μόνο σε ειδικές περιπτώσεις έτσι σφάζανε την παραμονή των Χριστουγέννων γουρούνια και τα Χριστούγεννα τα μαγειρεύανε αφού δεν είχανε και

ψυγείο για να το συντηρήσουνε. Ανήμερα Χριστουγέννων σηκωνότανε από τις 5 το πρωί. φοράγανε τα καλά τους και πηγαίνανε στην εκκλησία. Γυρίζανε σπίτι κατά τις 8:30 κάνανε κοτόσουπα και τρώγανε στις 10 το πρωί όλοι οικογενειακά το μεσημεριανό τους. Στη συνέχεια πηγαίνανε επισκέψεις στους εορτάζοντες. τέλος την δεύτερη μέρα ανάβανε φωτιά στην πλατεία του χωριού για να ζεσταθούνε, μαζευότανε

Αρθρογράφος: Γρατσά Άννα Μαρία

νε όλοι γύρω-γύρω και γλεντάγανε, χορεύοντας και πίνοντας κρασί και κονιάκ.

Ο σκοπός στη ζωή είναι να πεθαίνεις νέος, όσο πιο αργά γίνεται.
Ashley Montagu, 1905-1999, Άγγλος ανθρωπολόγος

Χριστουγεννιάτικα Γούρια

Το ρόδι: Το ρόδι θεωρείται σύμβολο γονιμότητας, αφθονίας και καλοτυχίας. Οι αρχαίοι Έλληνες πριν κατοικήσουν σ'ένα καινούργιο

οπίτι έσπαγαν ρόδι. Το σπάσιμο του ροδιού είναι το πιο διαδεδομένο πρωτοχρονιάτικο έθιμο. Μόλις αλλάξει ο χρόνος και με την ανταλλαγή των ευχών ο νοικοκύρης του οπιτιού σπάει ένα ρόδι για να ξεκινήσει με γούρι η καινούργια χρονιά. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που αποτελεί ένα από τα πιο συνηθισμένα δώρα για το οπίτι.

Το φλουρί της βασιλόπιτας: Η βασιλόπιτα αποτελεί το κατεξοχήν ελληνικό πρωτοχρονιάτικο έθιμο. Μέσα στη βασιλόπιτα που κόβουμε με την αλλαγή του χρόνου είναι κρυμμένο ένα φλουρί-συνήθως μία λίρα ή ένα νόμισμα. Η βασιλόπιτα μοιράζεται σε όλους και σε όποιου το κομμάτι βρεθεί το νόμισμα, θεωρείται ο τυχερός της χρονιάς.

Η κρεμμύδα: Η κρεμμύδα συμβολίζει την αναγέννηση.

ση και την καλή υγεία, λόγω του βολβού της όπου μπορεί να διατηρηθεί για πολύ καιρό και να βλαστήσει ακόμη κι έξω από το χώμα. Τοποθετείται έξω από το οπίτι την παραμονή της Πρωτοχρονιάς.

Τα φύλλα ελιάς: Η ελιά πάντα θεωρείται ένας ευλογημένος καρπός που συμβολίζει την ειρήνη, τη γονιμότητα και την καλή υγεία. Ένα ελληνικό έθιμο που χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα στα ορεινά κυρίως μέρη. Μετά την αλλαγή του χρόνου όλη η οικογένεια μαζεψόταν γύρω από το τζάκι και πετούσε ο καθένας από ένα φύλλο ελιάς. Αυτού που το φύλλο σηκωνόταν πιο ψηλά θεωρούσαν ότι θα ήταν ο τυχερός.

Η πέτρα: Λιγότερο διαδεδομένο αλλά το συναντάμε ακόμα και σήμερα είναι το έθιμο της πέτρας που συμβολίζει την σταθερότητα του οπιτιού. Γερό και στερωμένο σαν την πέτρα. Μετά την αλλαγή του χρόνου ο νοικοκύρης φέρνει μέσα στο οπίτι μια

ΘΕΟΦΑΝΙΑ

Λίγα λόγια για τα έθιμα που υπάρχουν στην περιοχή μας την ημέρα των Θεοφανίων.

Την παραμονή των Θεοφανίων συνηθίζονταν το πέρασμα του παπα του χωριού απ' όλα τα οπίτια για να φύγουν οι καλικατζαροι. Κατά την ημέρα της γιορτής όλοι οι νέοι του χωριού συμμετείχαν στην περιφορά των εικόνων και κάθε κάτοικος του χωριού πλησίαζε για να απαστεί τις εικόνες. Ο καθένας έπαιρνε μια εικόνα από την εκκλησία, που τις έδινε ο επίτροπος της εκκλησίας και αφού πρώτα προσκου-

νούσε με ευλάβεια, πήγαιναν όλοι μαζί σε όλα τα εξωκλήσια του χωριού. Κατά την διαδρομή έψελναν όλοι μαζί δυνατά και διέτρεχαν την διαδρομή αποκλειστικά με τα πόδια.

Το να φωνάζεις, όταν θέλεις τα παιδιά σου να σε υπακούσουν, είναι σαν να κορνάρεις όταν οδηγείς, με τα ίδια συνήθως αποτελέσματα.
Ανώνυμος

Κάθε οικογένεια έπαιρνε λίγο αγιασμένο νερό και στη συνέχεια ράντιζαν όχι μόνο το οπίτι αλλά και τους

Αρθογράφος: Καραπέτσα Ελισάβετ

γάλη καλοσηματισμένη πέτρα για γούρι στο οπίτι.

Το πέταλο: Το πέταλο συμβολίζει καλή τύχη. Παραμονή πρωτοχρονιάς είθισται να κρεμάμε ένα πέταλο έξω από την πόρτα μας.

Πηγή: www.filenades.gr

Αρθογράφος: Ευαγγελία Ζάρα

βοηθητικούς χώρους όπως το μαντρί, τα χωράφια συνήθως ψέλνοντας. Η ημέρα αυτή χαρακτηρίζεται και ως ημέρα της Λαμπρής.

Μια χριστουγεννιάτικη συνταγή ... Η Βασιλόπιτα

Αρθρογράφος: Σιάπκα Μαρίνα

ΤΑ ΥΛΙΚΑ

- 250 γραμμ. μαργαρίνη
- 2 φλ. τσαγιού ζάχαρη
- 6 αυγά
- 1 φλ. τσαγιού γάλα
- 1/2 κιλό αλεύρι που φουσκώνει μόνο του
- 1 ποτήρι κρασιού κονιάκ
- 1 πορτοκάλι (ζύσμα)
- 1 βανίλια
- 2 κ.γλ. μαχλέπι κοπανισμένο
- 1 πρέζα αλάτι
- 1 κ.γλ. μπέικιν πάουντερ

- 1 φλ. τσαγιού αμύγδαλα καβουρδισμένα, χοντροκομμένα

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Κοσκινίζουμε το αλεύρι με το μπέικιν πάουντερ. Χτυπάμε τη μαργαρίνη με τη ζάχαρη και το αλάτι, μέχρι να ασπρίσουν και να αφρατέψουν. Προσθέτουμε έναν έναν τους κρόκους των αυγών και στη συνέχεια ρίχνου-

με μέσα το ζύσμα, το μαχλέπι, τη βανίλια, το γάλα και το κονιάκ. Χτυπάμε τα ασπράδια των αυγών σε σφιχτή μαρέγκα. Ρίχνουμε στο μείγμα των κρόκων εναλλάξ το αλεύρι με τη μαρέγκα, διπλώνοντας απαλά με μια σπάτουλα. Τέλος ρίχνουμε τα χοντροκομμένα αμύγδαλα και ανακατεύουμε ελαφρά. Αλείφουμε με μαργαρίνη ένα ταψί Νο 30 και αδειάζουμε μέσα το μείγμα. Προσθέτουμε το νόμισμα και, αν θέλουμε, πασπαλίζουμε τη βασιλόπιτα με φιλέ αμύγδαλο. Ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο στους 180°C για περίπου 55 λεπτά. Αφήνουμε να σταθεί για 5 λεπτά και τη βγάζουμε από το ταψί σε σχάρα, για να κρυσώσει. Κοσκινίζουμε πάνω, επίσης αν θέλουμε, ζάχαρη άχνη.

Πηγή: www.argiro.gr

Ξέρετε γιατί κάνουμε βασιλόπιτες την Πρωτοχρονιά? Πόσο παλιό είναι αυτό το έθιμο?

Αρθρογράφος: Εντισόν Καντιλλάρι

Η ιστορία συνέβη πριν από 1,500 χρόνια περίπου στην πόλη Καισάρεια της Καπαδοκίας, στη Μικρά Ασία. Ο Μέγας Βασιλείος ήταν δεσπότης της Καισάρειας και ζούσε αρμονικά με τους δυναστούς της πόλης. Κάποια μέρα όμως ο βασιλιάς Ουάλης, τύραννος της περιοχής, ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της Καισάρειας, αλλιώς θα πολιορκούσε την πόλη, για να την κατακτήσει. Ο Μέγας Βασιλείος ολόκληρη τη νύχτα προσευχόταν να σώσει ο Θεός την πόλην. Εξημέρωσε η νέα μέρα και ο βασιλιάς αποφασισμένος περικύκλωσε αμέσως την Καισάρεια με το στρατό του. Μπήκε με την ακολουθία του και ζήτησε να δει τον δεσπότη. Με θράσος και θυμό ο αδίστακτος βασιλιάς απαίτησε το χρυσάφι της πόλης. Ο Μέγας Βασιλείος απάντησε ότι οι άνθρωποι της πόλης του δεν είχαν τίποτε άλλο πέρα από πείνα και φτώχεια. Ο στρατηγός με το που άκουσε αυτά τα λόγια θύμωσε ακόμα περισσότερο και άρχισε να απειλεί τον Μέγα Βασιλείο ότι θα τον εξορίσει πολύ μακριά από την πατρίδα του. Οι χριστιανοί της Καισάρειας αγαπούσαν πολύ τον δεσπότη τους και θέλησαν να τον βοηθήσουν. Μάζεψαν λοιπόν από τα οπίτια τους ό,τι χρυσαφικά είχαν και του τα πρόσφεραν, ώστε δίνοντάς τα στον

σκληρό βασιλιά να σωθούν. Στο μεταξύ ο ανυπόμονος Ουάλης διέταξε αμέσως τον στρατό του να επιτεθεί στον φτωχό λαό της πόλης. Ο Μέγας Βασιλείος, που ήθελε να προστατέψει την πόλη του, προσευχήθηκε και μετά παρουσίασε στον βασιλιά ό,τι χρυσαφικά είχε μαζέψει σε ένα σεντούκι. Τη στιγμή όμως που ο βασιλιάς πήγε να ανοίξει το σεντούκι και να αρπάξει τους θησαυρούς, έγινε το θαύμα! Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά έναν λαμπρό καβαλάρη που ορμάει με το στρατό του επάνω στον σκληρό Ουάλη και τους δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός βασιλιάς και οι δικοί του αφανίστηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο Άγιος Μερκούριος και οι στρατιώτες του οι άγγελοι. Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισάρειας. Τότε όμως ο δεσπότης, ο Μέγας Βασιλείος, βρέθηκε σε δύσκολη θέση! Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφικά στους κατοίκους της πόλης και η μοιρασιά να είναι δίκαιη, δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασιλείος και ο Θεός τον φώτισε τι να κάνει. Κάλεσε μέσα τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους είπε να ζητήσουν ψωμάκια, όπου μέσα στο καθένα ψωμάκι θα έβαζαν και λίγα

χρυσάφια. Όταν αυτά ετοιμασθηκαν, τα μοίρασαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισάρειας. Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν, μα η έκπληξη τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι αυτό κι έβρισκε μέσα χρυσαφικά. Ήταν λοιπόν ένα ξεχωριστό ψωμάκι, η βασιλόπιτα. Έφερνε στους ανθρώπους χαρά και ευλογία μαζί. Από τότε φτιάχνουμε κι εμείς τη βασιλόπιτα με φλουρί μέσα, την πρώτη μέρα του χρόνου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου. Πηγή: Γιορτές της Ρωμιοσύνης/ Μιχάλης Κ. Τσώλης-1980

Στους Έλληνες έχουν εξουσία οι Αθηναίοι, στους Αθηναίους εγώ, σ'εμένα η γυναίκα μου, στη γυναίκα μου το παιδί. Έτσι ο γιος μου έχει την ανώτατη εξουσία στην Ελλάδα.
Θεμιστοκλής, 525-461 π.Χ., Αθηναίος πολιτικός & στρατιωτικός

Αρθρογράφος: Μάρκου Ζωή

Χριστουγεννιάτικα Έθιμα Θεσσαλίας

Ανήμερα των Χριστουγέννων, άγρια χαράματα, οι πιστοί πηγαίνουν στην εκκλησία κι έπειτα αφού τελειώσει η θεία λειτουργία, σε οπίτια και αυλές ψήνουν "την γουρνάδα", όπου το ψήσιμο συνοδεύεται από καλή παρέα, κυρίως μεταξύ συγγενών και άφθονο κρασί ή τσίπουρο με μεζέ και διάφορα γλυκά. Τα Χριστουγεννιάτικα κάλαντα τα παιδιά τα ψάλλουν είτε την παραμονή είτε ανήμερα. Παλαιότερα η κάθε παρέα που έλεγε τα κάλαντα χτυπούσε τις πόρτες των οπιτιών με ξύλα και μόλις η νοικοκυρά τους άνοιγε κατευθύνονταν στο τζάκι και ανακάτευαν την φωτιά με το ξύλο, λέγοντας ευχές για τη νέα χρονιά.

Χαρακτηριστικό έθιμο της Πρωτοχρονιάς είναι η βασιλόπιτα. Οι γυναίκες του οπιτιού, κάνουν ζυμάρι στο οποίο τοποθετούν νόμισμα, ένα κομμάτι κλήμα, άχυρο ή χορταράκι, μία μικρή πέτρα όπως κι ένα σπόρο καλαμποκιού. Στο μεσημεριανό τραπέζι ο νοικοκύρης του οπιτιού θα κόψει τη βασιλόπιτα αφού πρώτα τη φέρει τρεις φορές γύρω στο ταψί. Στη συνέχεια θα την μοιράσει σε κομμάτια με σειρά ηλικίας σε όλα τα μέλη της οικογένειας. Σε όποιον πέσει το κλήμα θα έχει πολλά σταφύλια, σε όποιον πέσει η μικρή πέτρα θα είναι δυνατός στην υγεία του, ενώ αυτός που θα πετύχει το άχυρο ή το χόρτο θα αποκτή-

σει πολλά ζώα, αυτός που θα πετύχει το νόμισμα θα γίνει πλούσιος και τέλος αυτός που θα πετύχει τα καλαμπούκια, θα κερδίσει τη φετινή σοδειά.

Created with

Χριστουγεννιάτικα Ἴθῆ και Ἴθιμα Θεσσαλίας

Ἀρθρογράφος : Πάνης Μπέλλος

ΚΛΩΝΑΡΙΑ ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ:

τη Θεσσαλία, τα νεαρά κορίτσια και αγόρια, επιστρέφοντας στο σπίτι από την εκκλησία, τοποθετούν δίπλα στο αναμμένο τζάκι μικρά κλαδιά δέντρων, που αντιπροσωπεύουν τις προσωπικές τους επιθυμίες. Κλαδιά κέδρου για τα κορίτσια και αγριοκερασιάς για τα αγόρια.

Φροντίζουν μάλιστα τα κλαδιά αυτά να είναι λυγερά, αφού το κλαδί που θα καί πρώτο αντιπροσωπεύει καλούς οιωνούς για τον κάτοχό του. Συγκεκριμένα, πιστεύεται ότι το άτομο, του οποίου το κλαδί κάηκε πρώτο, θα είναι και το πρώτο που θα παντρευτεί

και του χρόνου μεγαλύτερο". Έπειτα ρίχνει τα κάρβουνα με το θυμίαμα στον κορμμένο λαιμό του γουρουνιού για να το θυμιάσει κι αυτό.

Οι γυναίκες στη συνέχεια ετοιμάζουν "την λίπα", "την αλευριά", και τα λουκάνικα, ενώ οι άνδρες τρώνε την περιφημη "τηγαριά", πίνουν και γλεντάνε, όλοι μαζί, γιατί αυτό επιτάσσει πιστά αυτή η μέρα.

Πρέπει να ζούμε σαν να πρόκειται να πεθάνουμε αύριο και να μελετάμε σαν να πρόκειται να ζήσουμε για πάντα.
Μαχάτιμα Γκάντι, 1869-1948, Ινδός ηγέτης

ΓΟΥΡΟΥΝΟΧΑ:

Επιπλέον ένα από πιο χαρακτηριστικά ἔθιμα είναι η λεγόμενη "γουρνοχαρά". Το κάθε σπίτι δηλαδή που σφάζει γουρούνι προσκαλεί όλους τους συγγενείς και φίλους να φάνε και να γλεντήσουν μαζί, ενώ σε ορισμένες περιοχές μόλις σφάζουν τον χοίρο, η νοικοκυρά παίρνει έναν τσίγκο, βάζει επάνω μερικά κάρβουνα, ρίχνει και λίγο θυμίαμα και περνάει μπροστά από τους άνδρες, που βρίσκονται γύρω από το σφαγμένο γουρούνη. Τους θυμιάτίζει και αυτοί με το χέρι τους αερίζουν την φωτιά και λένε την ευχή: "Να το φάτε με υγεία

Ανήμερα των Χριστουγέννων, άγρια χαράματα, οι πιστοί πηγαίνουν στην εκκλησία κι έπειτα αφού τελειώσει η θεία λειτουργία, σε σπίτια και αυλές πηίνουν "την γουρνάδα", όπου το ψήσιμο συνοδεύεται από καλή παρέα, κυρίως μεταξύ συγγενών και άφθονο κρασί ή τσίπουρο με μεζέ και διάφορα γλυκά.

Τα Χριστουγεννιάτικα κάλαντα τα παιδιά τα ψάλλουν είτε την παραμονή είτε ανήμερα. Παλαιότερα η κάθε παρέα που έλεγε τα κάλαντα χτυπούσε τις πόρτες των σπιτιών με ξύλα και μόλις η νοικοκυρά τους άνοιγε κατευθύνονταν στο τζάκι και ανακάτευαν

την φωτιά με το ξύλο, λέγοντας ευχές για τη νέα χρονιά.

Χαρακτηριστικό ἔθιμο της Πρωτοχρονιάς είναι η βασιλόπιτα. Οι γυναίκες του σπιτιού, κάνουν ζυμάρι στο οποίο τοποθετούν νόμισμα, ένα κομμάτι κλήμα, άχυρο ή χορταράκι, μία μικρή πέτρα όπως κι ένα σπόρο καλαμποκιού.

Στο μεσημεριανό τραπέζι ο νοικοκύρης του σπιτιού θα κόψει τη βασιλόπιτα αφού πρώτα τη φέρει τρεις φορές γύρω στο ταψί. Στη συνέχεια θα την μοιράσει σε κομμάτια με σειρά ηλικίας σε όλα τα μέλη της οικογένειάς. Σε όποιον πέσει το κλήμα θα έχει πολλά σταφύλια, σε όποιον πέσει η μικρή πέτρα θα είναι δυνατός στην υγεία του, ενώ αυτός που θα πετύχει το άχυρο ή το χόρτο θα αποκτήσει πολλά ζώα, αυτός που θα πετύχει το νόμισμα θα γίνει πλούσιος και τέλος αυτός που θα πετύχει τα καλαμποκί, θα κερδίσει τη φετινή σοδειά.

Πηγή : www.pass2greece.gr

Κάλαντα Χριστουγέννων

Ἀρθρογράφος Ἀριάνη Καραγεώργου, Ελένη Βάλλα, Εντισόν Καντιλιάρη

Καλήν ημέρα άρχοντες κι αν είναι ορισμός σας,

ο Βασιλεύς των Ουρανών και ποιητής των όλων.

Χριστού τη θεία Γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας.

Πλήθος αγγέλων ψάλλουσι το Δόξα ενΎψιστοις

Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλη,

και τούτο άξιον εστί, η των ποιμένων-πίστις.

οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η φύσις όλη.

Εκ της Περσίας έρχονται τρεις μάγοι με τα δώρα.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται, εν φάτνη των αλόγων,

Άστρο λαμπρό τους οδηγεί, χωρίς να λείπει ώρα.

Το πάντρεμα της φωτιάς

Την παραμονή των Χριστουγέννων σε πολλά μέρη της Ελλάδας "παντρεύουν", τη φωτιά. Παίρνουν ένα ξύλο με θηλυκό όνομα και ένα με αρσενικό όνομα, συνήθως από αγκαθωτά δέντρα. Τα αγκαθωτά δέντρα, κατά τη λαϊκή αντίληψη, απομακρύνουν τα δαιμονικά όντα, όπως τους καλικάντζαρους. Στη Θεσσαλία, επιστρέφοντας από την εκκλησία στο σπίτι, τα κορίτσια βάζουν παραδίπλα στο αναμμένο τζάκι κλωνάρια κέδρου που τα ξεδιαλέγουν, ενώ τα αγόρια το-

ποθετούν κλαδιά από αγριοκερασιά. Τα μικρά αυτά κλαδιά δέντρων αντιπροσωπεύουν τις προσωπικές τους επιθυμίες για την πραγματοποίηση μιας όμορφης ζωής. Φροντίζουν μάλιστα τα κλαδιά αυτά να είναι λυγερά και παρακολου-

Ἀρθρογράφος : Θύμου Ξανθή

θούν με ενδιαφέρον ποιο κλωνάρι θα καίει πρώτο, καθώς λένε πως αυτό είναι καλό σημάδι για το κορίτσι ή το αγόρι, αντίστοιχα, και συγκεκριμένα πως θα είναι αυτό που θα παντρευτεί πρώτο.

Πηγή: www.ipiros.gr

Τα πιο περίεργα χριστουγεννιάτικα ἔθιμα

Ἀρθρογράφος: Ζέρβα Αγγελική, Κοθρά Αργυρώ, Κόλλου Κατερίνα

Νορβηγία: Νορβηγοί μύθοι λένε πως την παραμονή των Χριστουγέννων μάγισσες και σατανικά πνεύματα βγαίνουν από τη λήθη ψάχνοντας σκούπες για να καθαρίσουν και να πετάξουν (κάτι που θεωρείται κακός οιωνός). Για να το αποτρέψουν αυτό, οι Νορβηγοί κρύβουν όλες τις σκούπες του σπιτιού ενώ οι άντρες βγαίνουν έξω και ρίχνουν στον αέρα με ένα όπλο προκειμένου να τρομάξουν και να διώξουν τα πνεύματα.

Ουκρανία: Στην Ουκρανία τα χριστουγεννιάτικα στολίδια διαφέρουν από τα συνηθισμένα. Οι κάτοικοι της χώρας στολίζουν τα χριστουγεννιάτικα δέντρα τους με χρυσούς και ασημένιους ιστούς αράχνης, απομεινάρια μιας παράδοσης, που ήθελε μια φτωχή γυναίκα να μην έχει την οικονομική δυνατότητα να

στολίσει το σπίτι της, κάτι το οποίο και ανέλαβαν οι αράχνες την ώρα που κοιμόταν. Ύφαναν λοιπόν χρυσά και ασημένια στολίδια για να διακομήσουν το δέντρο και της έφεραν πολλά πλούτη.

Βενεζουέλα: Εννέα μέρες πριν τα Χριστουγεννα οι κάτοικοι της Βενεζουέλας συμμετέχουν σε μία

μαζική πορεία με... πατινία! Κροτίδες ζυπνούν τους κατοίκους του Καρακάς, οι οποίοι στη συνέχεια, αφού φορέσουν τα πατινία τους, ξεχύνονται στους δρόμους της πόλης. Η κυκλοφορία των τροχόφορων διακόπτεται από τις πρώτες πρωινές ώρες και οι άνθρωποι

πηγαίνουν στην εκκλησία με τα πατινία τους. Ιρλανδία: Την νύχτα της παραμονής των Χριστουγέννων, όλα τα παράθυρα των σπιτιών που βλέπουν προς το δρόμο, φωτίζονται από ένα αναμμένο κερί, το οποίο τοποθετείται στο περβάζι. Το αναμμένο κερί στα παράθυρα είναι ένα σύμβολο καλωσορίσματος της Μαρίας και του Ιωσήφ, οι οποίοι εκείνο

το βράδυ ψάχνουν απεγνωσμένα ένα πανδοχείο. Αυστρία: Αν τα Χριστουγεννα σας φαίνονται πολύ «χαριτωμένα», καιρός να γνωρίσετε τον Krampus, τον σατανικό δίδυμο αδερφό του... Άγιου Βασί-

λη! Ο μύθος λέει πως το δαιμονικής μορφής αυτό πλάσμα ζούσε για να δέρνει και να τιμωρεί όλα τα άτακτα παιδιά που βρίσκονταν στη «μαύρη λίστα» του αδερφού του. Η αυστριακή Νύχτα του Krampus έρχεται κάθε χρόνο στις 6 Δεκεμβρίου όταν ομάδες αντρών ντύνονται σαν δαίμονες και κυκλοφορούν τα μεσάνυχτα στην πόλη χτυπώντας ανθρώπους με ψεύτικα ρόπαλα.

Πηγή: www.ipiros.gr

Κάλαντα Πρωτοχρονιάς

Ἀρθρογράφος Ἀριάνη Καραγεώργου, Ελένη Βάλλα, Εντισόν Καντιλιάρη

Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά, ψηλή μου-δεντρολιβανιά

Άγιος Βασίλης έρχεται, άρχοντες τον κατέχετε,

Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε, πέτρα να μη ραγίσει

κι αρχή καλός μας χρόνος, εκκλησιά μετ' άγιο θρόνος.

από την Καισαρεί-α, ζησ' αρχόντισσα κυρία.

κι ο νοικοκύρης του σπιτιού, χίλια χρόνια να ζήσει.

Αρχή που βγήκε ο Χριστός, Άγιος και πνευματικός,

Βαστάει εικόνα και χαρτί, με το Χριστό το Λυτρωτή,

Και του χρόνου! Καλή χρονιά!

στη γη να περπατήσει και να μας καλοκαρδίσει.

χαρτί, χαρτί και καλαμάρι, δεσ και με, δεσ κι εμέ το παλικάρι.

Created with

nitroPDF professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Σχολική Εφημερίδα του Γενικού Λυκείου

Γενικό Λύκειο Καλαμπάκας
Αναλήψεως 1,
42 200 Καλαμπάκα

Τηλέφωνο: 24320 75000
Φαξ: 24320 75000

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:
mail@1lyk-kalamp.tri.sch.gr

Έν λόγω έλλησικῶ...

Επισκεφθείτε την τοποθεσία
μας στο Web!

<http://1lyk-kalamp.tri.sch.gr/>

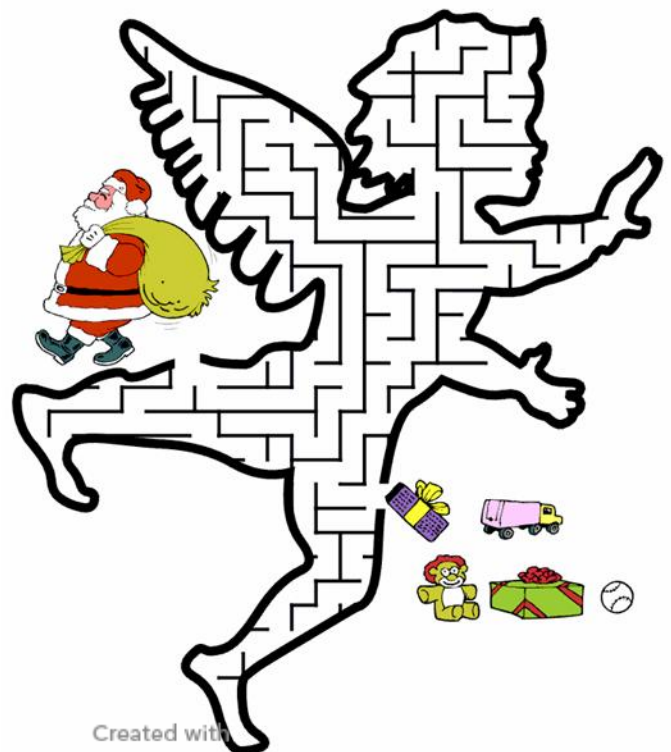
Αυτή η εφημερίδα είναι μια προσπάθεια των μαθητών της Α΄ τάξης του Γενικού Λυκείου Καλαμπάκας που συμμετέχουν στην ερευνητική εργασία με τίτλο «Δημιουργία μιας σχολικής εφημερίδας». Συγκεκριμένα οι μαθητές που συμμετέχουν είναι:

- Βάλλα Ελένη
- Γατσά Άννα Μαρία
- Δημητρίου Ιωάννης
- Ζάρα Ευαγγελία
- Ζαρακότας Χρήστος
- Ζέρβα Αγγελική
- Θώμου Ξανθή
- Καντιλλάρι Έντισον
- Καραγεώργου Αριάδνη
- Καραπέτσα Γεωργία
- Καραπέτσα Ελισσάβητ
 - Κοθρά Αργυρώ
 - Κολιού Αικατερίνη
 - Μάρκου Ζωή
- Μπέλλος Ιωάννης
- Πρεμέτη Μαρία Ιωάννα
 - Σιάπκα Μαρίνα
- Ταραλάγκας Δημήτριος
 - Τότη Χριστίνα
- Τριανταφυλλοπούλου Κασσιανή
- Τσακαγιάννη Πολυξένη
- Τσιγάρα Μαρία Όλγα
 - Χαρίση Βασιλική

Χριστουγεννιάτικος λαβύρινθος

Συντάκτης: Καραπέτσα Ελισσάβητ

© 2010 www.PrintActivities.com

Created with

 nitro PDF[®] professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional